

УДК 378.1; 371.3

О. А. Козирєва, О. Ю. Шварцкопф, Н. В. Марініч

**ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРЕЗЕНТАЦІЇ В СТРУКТУРІ
ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА**

Можливість і якість, специфіка та пріоритети в побудови моделей навчання й освіти, соціалізації й самореалізації, саморозвитку й самовдосконалення майбутніх педагогів безпосередньо пов'язана з одержанням знань, формуванням умінь, навичок, компетенцій, а також способами їх одержання, узагальнення, систематизації, трансформації, ретрансляції, модифікації та ін., у даному напрямку безперервна професійна освіта визначає перспективи законодавчої зміни основ здійснення й одержання педагогічних послуг суб'єктами вільного культурно-освітнього простору, громадянами РФ (Федеральний закон від 29.12.2012 N 273-ФЗ „Про освіту у Російській Федерації”), змінюється відношення й до одержання професійно-педагогічної освіти шляхом широкомасштабного усунення педагогічної освіти через скорочення педвузів і зменшення бюджетних місць у вузах, що здійснюють підготовку по педагогічному профілю одержання освіти.

Крім того, реалізація ідей гуманізму, конкурентоспроможності, творчої продуктивності та ін., з одного боку, і переходом на тестову систему проведення підсумкових іспитів – ЕГЭ, з іншого боку, не завжди мають спільні точки дотику й варіанти вирішення виявлених проблем і протиріч суб'єктно-середовищного генезу на теперішній момент розвитку суспільства і суспільних відносин.

Приведемо доводи в напрямку провідних суперечок, негативної думки педагогів-дослідників і практиків, що доводять, дієздатність і заможність ідей батька російської педагогіки – К. Д. Ушинського на противагу недієздатності тестової системи навчання й контролю як формам репродуктивного або, в остаточному підсумку, догматичного навчання (через кількість і відносного відсотка помилок, що приводяться на генеральну сукупність тестових завдань у дидактичному тесті).

Як будь-який вид навчання продуктивне навчання має свою специфіку, обумовлену в сукупності методів, прийомів, засобів, методик, технологій та інших ресурсів і засобів продуктивного навчання. Реалізація продуктивного навчання має інші основи, інші принципи, коріння та інші категоріальні складові планування й реалізації навчальної, освітньої, просвітницької, здоров'зберегаючої та ін. діяльності в порівнянні з репродуктивним навчанням. Особистість, що навчається, включена в мультисередовищні відносини й спілкування, в культуру діяльності й народження ідеї (продукту) особистої та колективної роботи, завжди

стоїться на основах (моделях) гуманно-особистісної взаємодії, у нашому випадку – освіти.

Детермінуємо й уточнимо основні поняття, які нам будуть необхідні для введення двох вище описаних категорій сучасної педагогіки – „професійно-педагогічна презентація” і „культура самостійної роботи”, спочатку пояснивши природу та якість продуктивного навчання в історичному контексті виявлення й впровадження видів навчання в структуру освіти й соціалізації, а потім виділимо модифіковані умови й результати продуктивного навчання в системі середньої та вищої освіти.

Почнемо з того, що види навчання склалися в суспільстві згідно розвитку антропологічного знання. Починаючи з первісного суспільства і дотепер існує два діаметрально протилежні види навчання – репродуктивне й продуктивне навчання. Репродуктивне навчання – вид навчання, в основі якого лежить модель одержання готових знань у системі чотирьох шаблів: 1) одержання нових знань; 2) закріплення отриманих знань, формування вмінь і навичок; 3) узагальнення знань; 4) застосування знань у структурі обумовленої самостійно або із практикуючим педагогом етапів, форм, цілей і результатів діяльності. Усі чотири шаблі (ланки) обумовлені практичною й дидактичною необхідністю, специфіка яких, починаючи з Я. А. Коменського, пройшла багатовікове педагогічне шліфування й модифікацію відповідно до матеріального забезпечення навчального й освітнього процесів і стійкістю ідей колективного навчання в рамках класно-визначеної й лекційно-семінарської систем навчання. Загальновідомо з положення єдності теорії й практики, що неможливо сформулювати якісне знання, якщо не виконати навчальний цикл у складі чотирьох ланок повного репродуктивного циклу навчання. Система радянського навчання в деяких програмах, що спрощуються, що регулярно модифікуються й, стала обмежуватися декількома шаблями й дійшла на сучасному етапі до однієї, тобто – першої – вивчення нового матеріалу. У такій постановці пріоритетів, цілей і цінностей сучасного навчання й освіти не повинно виникати питань про втрату інтересу до навчання, невідвідуванні форм організації навчально-виховного процесу, ігнорування безглузвих вимог і наднеприродних умов педагогічної взаємодії. І в загальному положенні й розподілі потреб, інтересів, схильностей та ін., особистість іде по шляху мінімальних витрат на максимально комфортні умови співіснування. Так заміна продуктивного навчання або тотальне впровадження його підвиду – проблемного навчання без належної підготовки фахівців, що й навчаються в 80-х рр. знизилася якість навчання й освіти. Ігнорування моделі продуктивного навчання, яка будує свої ідеї на тому, що з’являється п’ятий шабель після чотирьох репродуктивних – створення нового – об’єктивна й доцільна в нашому невинно деградуєчому, нічого не виробляючому суспільстві (приклад підтвердження даного факту – провідний вуз нашої (Росії) країни – МГУ в 2012 році не увійшов у сотню кращих). Таким чином, цінність продуктивного навчання виправдовує себе з позиції розв’язку її засобами

раціоналізму, тобто усунення безладдя й тотальної втрати часу на заняттях, не пов'язаних з релаксацією, гіпнопедією й реабілітацією, стійко створюють передумови для становлення особистості не деформованої, соціалізованої, самореалізованої, стійкої, креативної й інших позитивних соціально й особистісно значимих якостей і цінностей, які легко вписуються в систему визначення основного протиріччя профорієнтології „прагну – можу – треба – є”, що реалізує всі нюанси розвитку особистості й середовища, що створило дану особистість.

У структурі продуктивного навчання повинні формуватися продуктивна самостійність і культура самостійної роботи як критерії сформованості та стійкості особистості, що виявляють та деталізують сукупність методологічного знання, фасилітуючого процес збагнення наукового в структурі педагогічних засобів, які можна моделювати і апробувати, і які реалізують ідеї підвищення якості освіти, інтересу й спроможності особистості в діяльності й спілкуванні й, як наслідок, результативності процесів самовизначення, самоствердження, соціалізації, самореалізації, саморозвитку, самовдосконалення та ін.

Культура самостійної роботи (КСР) – механізм розвитку, формування й становлення особистості, включеної в різноманітну шкільну й позашкільну, навчальну й дозвільну діяльність як загальнонавчальних знань, що визначають формування, умінь, навичок, компетенцій, так і предметно поставлених проблем, що специфічно вирішуються, і задачі в сучасній системі антропологічного знання як ресурсів і матриць перетворення соціального середовища різного масштабу (мікро-, мезо-, макро- і мега-), так відносини і специфіки діяльності особистості, включеної в соціальні, професійні відносини.

Культура самостійної роботи – полідетермінуєма одиниця гносеолого-дидактичного поля. Приведемо визначення феномена КСР, що навчається, визначальні ідеї постановки й реалізації основ полісистемного становлення особистості майбутнього педагога, включеного в систему одержання безперервної освіти.

Культура самостійної роботи відліку того, хто навчається в різних системах, являє собою унікальне новоутворення, що сприяє подальшому саморозвитку й самореалізації особистості, що навчається в соціально й професійному середовищі, так неможливо недооцінити роль даного явища в життєдіяльності кожної людини, де виділені нижче наведені феноменологічний, широкий, вузький і локальний культурологічний зміст моделювання дефініції КСР, того хто навчається.

У педагогіці середньої школи одним з найпоширеніших методів і засобів формування й розвитку КСР у тих, хто навчаються, є формування потреби у використанні сукупності засобів і методів фіксації інформації, при дотриманні вимог і норм, пропонованих до самостійної роботи як поліаспектному феномену, що розглядає самостійну роботу як форму, метод, засіб педагогічної взаємодії, умову й норму самовизначення та самоствердження, самовдосконалення та самореалізації, взаємодії та

взаємодопомоги можна створити сприятливі умови для становлення особистості, що навчається, як носія й творця культури, мистецтва, діяльності, спілкування. Такого роду робота неодноразово перевірена студентами педвузу в ході проходження педагогічних практик, виконання творчих проектів, курсових робіт і випускних кваліфікаційних робіт. У сучасній педагогіці одним з найпоширеніших методів і засобів формування й розвитку КСР у вищій школі є моделювання у своєму різноманітті видів, форм і засобів [9].

Отже, з одного боку, КСР педагога – це сукупність вимог і норм, пропонованих до планування й організації самостійної роботи як механізму й засобу саморозвитку, самовдосконалення й самореалізації особистості в мікро-, мезо-, макро- і мегапросторі, обумовлених різними включеннями в особистісні, соціальні й професійні відносини, обмежених типологією й сутністю протиріч і факторів розвитку особистості й середовища, у граничному рахунку, що зводяться нами до наступних показників сформованості: продуктивності, активності, затребуваності, креативності, здоров'язбереженню, гнучкості, стійкості, інтерферентності й професіоналізму. Даний список можна продовжити, але, в остаточному підсумку, ми доведемо, що всі нами вище виділені показники сформованості можна звести до одному – продуктивності в широкому сенсі тлумачення цього феномена [9].

З другого боку, – КСР педагога – це сукупність формально-логічних і змістовно-методологічних вимог і норм, пропонованих до самостійної роботи як психолого-педагогічному феномену, що обумовлює формування й розвиток особистості, сприяє відзеркаленню об'єктивних закономірностей, вимог, норм, специфіки діяльності суб'єктів культури в системі суб'єкт-суб'єктних і суб'єкт-об'єктних відносин, є фундаментальним явищем, що визначають результат саморозвитку й самореалізації в полісистемному ракурсі – це й спілкування, і професійна діяльність, і культура, і дозвілля, і мистецтво, і релігія, та ін. [9].

З третьої боку, – КСР педагога – це інтегративна особистісна освіта, що стимулює педагога до пізнання об'єктивної реальності й перетворенню її згідно системним, культурологічним, діяльним і компетентним можливостям і обмеженням у постановці та вирішенні проблем і завдань мотиваційно-рефлексивної, соціально-середовищної, організаційно-діяльній і професійно-педагогічної складових умов, що розкривають можливості формування даного феномена на етапах і рівнях (об'єктний, індивідуальний, суб'єктний, особистісний) фактори, що враховують (особистісні або психогенетичні, загальнокультурні, соціальні, професійні) і принципи формування (сцієнтизму й майстерності, інтерактивності й спадкоємності, синергетичності й раціоналізму, персоніфікації й співтворчості, спроможності й продуктивності, дихотомічності й взаємодоповнення), що базуються на парадигмах (антропологічної, культурологічної, акмеологічної і гуманістичної) види, що мають свої форми, методи, засоби й технології формування й діагностики [9].

З четвертого боку, – формування КСР педагога – це механізм створення мотиваційно-рефлексивних умов (багатоступеневе перетворення особистості від самовизначення до самореалізації в різних видах діяльності від професійного спілкування, трудової, наукової, культурно-просвітньої, оздоровчої, здоров'язберігаючої... до досугової); *соціально-середових* умов (актуалізація й апробація показників сформованості й моделей формування КСР педагога), *організаційно-ділових* умов (облік факторів формування КСР педагога – особистісних (психогенетичних), загальнокультурних, соціальних, професійних у моделі формування КСР педагога), *професійно-педагогічних* умов (становлення педагога в системі можливостей і обмеження поля його діяльності й спілкування) і їх реалізації в мікро-, мезо-, макро- і мегапросторі в структурі моделі „прагну – можу – треба – є” [9].

З погляду культурологічного підходу КСР педагога – це [9]:

- механізм самовдосконалення й самореалізації, соціалізації й адаптації суб'єктів соціального простору, що визначає орієнтири й особливості соціальної взаємодії суб'єктів-носіїв діяльності й культури.

- сукупність складових векторного, скалярного й матричного генезу, що визначають виявлення, моделювання, апробацію, впровадження, реконструкцію й трансформацію ЗУН, СУД, СЭН, компетенцій, моделей поведінки, відносин, моделей перетворення об'єктивної реальності внутрішнього й зовнішнього, моделей соціалізації й самовдосконалення, саморозвитку й самореалізації, які є вторинним ресурсом такого перетворення норм, що системно забезпечують дотримання, і збереження еталонів культури й діяльності, спілкування й науки. Прикладом такого роду сукупності в етнопедагогіці служить кручена (вита) нитка, що складається з ЗУН, СУД, СЭН, компетенцій соціальних ролей, що визначають типологію відносин, зв'язків і якість життя. А все життя й діяльність – виготовлення виробів просторово-часового генезу тою самою крученою ниткою, яка описана вище.

У рамках культурологічного підходу можна б було відобразити не одне визначення феномена КСР педагога. Це б становило інтерес як для педагогіки в широкому сенсі наукового знання як виду діяльності й способі буття, так і у вузькому загальнопедагогічному й виховному – для вправ у формуванні культури розумової праці, що ілюструє рівень розвитку особистості й соціально-професійний вік. Такого роду робота проводиться зі старшокурсниками й аспірантами [9].

З погляду діяльного підходу КСР педагога – це процес одержання й формування загальнонавчальних і предметних ЗУН-ов, фасилітуючих формування чотирьохрівневої структури компетенцій педагога в умовах безперервної професійної освіти, що конкретно вирішує проблеми й завдання самостійної роботи, самовизначення, саморозвитку, самовдосконалення й самореалізації [9].

У даному визначенні ми зв'язали два напрямки педагогіки – традиційної педагогіки (загальнонавчальні й предметні ЗУН, стандарти

першого й другого покоління ВПО) й інноваційної педагогіки (компетенції, стандарти третього покоління) [9].

Переходимо до компетентного підходу. З погляду компетентного підходу КСР педагога – соціально, професійно й особистісно орієнтований ресурс, формований у педагога в умовах безперервної професійної освіти нормами, еталонами й моделями культури й діяльності, ФГОС (компетенції), а також ситуативно одержуваним досвідом у системі загальнонародської, індивідуальної, суб'єктної й особистісної взаємодії й росту [9].

З погляду полісистемного підходу культура самостійної роботи (КСР) педагога виступає полімерним, полісистемним, мультисередовищним новотвором особистості, що невпинно розвивається, у контексті трьох компонентів/критеріїв її сформованості – акмеологічному (особистісному), культурологічному (соціальному), діяльному (професійному), специфіка й результат формування якого сполучений із загальнонавчальними, акмеологічними, культурологічними, професійними компетенціями, що визначили моделювання видів, тенденцій, умов, закономірностей, принципів, факторів, етапів, функцій, методів, форм і технологій формування КСР педагога, його формування, що полісистемно виділили ефективність, протягом відрізка життєдіяльності, де створені й реалізовані передумови для моделювання науково-методичного забезпечення вивчення педагогічного знання в системі СПО, ВПО, ПК і аспірантурі в погодженій політиці реалізації гуманістичної парадигми формування КСР педагога в умовах безперервної професійної освіти [9].

Під формуванням КСР педагога будемо розуміти процес реалізації ідеї чотирьохрівневої моделі формування КСР педагога (об'єктний рівень – використання засобів фіксації інформації; індивідуальний рівень – використання моделювання в контексті створення професійно-педагогічних засобів; суб'єктний рівень – апробація й впровадження моделюємих засобів у процесі професійно-педагогічної діяльності; особистісний рівень – включення й/або створення середовища односторонніх, майданчика, школи та ін.) з використанням технологій формування КСР у погодженому виборі принципів, методів, форм, при обліку умов, тенденцій, факторів, функцій, що визначають одержання ідеальних і матеріальних продуктів діяльності [9].

У даній системі знань легко пояснюється будь-яка інновація, уведена в структуру продуктивного навчання для гнучкої побудови навчального процесу в ілюстрації результатів і специфіки досліджуваних феноменів.

Під *предметно-педагогічною презентацією* ми будемо розуміти продукт ресурсно-результативної діяльності педагога, включеного в систему вивчення соціально-педагогічної спадщини микро-, мезо-, макро- і мегасередовищ, трансформацію вивченого в соціально-педагогічний досвід, а також у продукт моделювання, форми вистави яких можуть зводитися до мультимедійних і гіпертекстових звітів; електронним, гіпертекстовим, комп'ютерним, комп'ютеризованим підручникам; карточно-слайдовим

доповідям і презентаціям, електронним портфоліо й професійно-педагогічним кейсам та ін. [6].

Крім того, під предметно-педагогічною презентацією будемо розуміти дидактичний засіб, фасилітуюче одержання знань, умінь, навичок, формування компетенцій у суб'єктів виховно-освітнього середовища, включених в особисто-діяльнісні культосвітні, професійно-ділові, дозвільні та ін. відносини, де засобу інформаційних технологій і ресурси освітніх систем створюють умови для гармонізації відносин, почуттів, учинків і творчості людини, що визначає у його справжньому, непідробленому, природному змісті, призначенні й багатопланових ролях, пов'язаних з антропологічним полем і ноосферою в цілому [6].

Першим продуктом предметно-педагогічних презентацій є презентація „Я – професіонал”, що моделюється студентами факультету фізичної культури КузДПА в структурі завдань курсу „Введення в педагогічну діяльність”. Така практика обговорювалася на заочних науково-практичних конференціях, а підсумок їх зводився до нагородження студентів грамотами й навчальними посібниками, крім того, кращі презентації були поміщені в електронний додаток навчального посібника „Введення в педагогічну діяльність” [1].

Якісно-кількісний аналіз такого роду діяльності можна звести до таблиці 1, тобто оформити у таблицю дані результатів продуктивно засвоєного досвіду моделювання професійно-педагогічних презентацій. У такій роботі не можна не враховувати досвід студентів, отриманий у шкільній практиці моделювання презентацій з використанням програмного забезпечення, фасилітуючого побудову презентацій і фільмів це може бути програма Microsoft Powerpoint, Moviemaker і т.д. Крім того, особистісне і групове налаштування дають свої результати в оформленні результатів особистої діяльності в різних напрямки співтворчості й співробітництва, самореалізації й самовдосконалення.

Таблиця 1.

Розподіл сформованості КСР у майбутніх педагогів по ФК очної форми навчання КузДПА

Рівень	2008/2009 навчальний рік		2009/2010 навчальний рік		2010/2011 навчальний рік		2011/2012 навчальний рік		2012/2013 навчальний рік	
	чол.	%	чол.	%	чол.	%	чол.	%	чол.	%
Високий	30	40,6	36	52,9	22	44,9	28	71,8	37	92,5
Середній	44	59,4	32	47,1	27	55,1	11	28,2	3	7,5
Низький	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Другий досвід у студентів, що одержують освіту по стандарту спеціалітета, складається в студентів у можливості моделювання презентації реферату („Загальні основи педагогіки”), дана робота здійснюється за бажанням. Наступні курси – це „Теорія й методика виховання” і „Теорія навчання. Педагогічні технології”, у яких є можливість

за бажанням моделювати творчі проекти і їх електронні презентації створюють передумови для побудови нової предметно-педагогічної презентації в структурі вивчення курсу „Історія педагогіки й освіти” – це електронний підручник, фасилітуючий вивчення педагогічної спадщини й біографії одного з великих педагогів. У рамках вивчення предмета „Керування освітніми системами” студентами моделюється паспорт школи (організаційно-педагогічна структура школи), також у структурі проходження педагогічної практики на третьому курсі студенти моделюють творчий звіт у формі презентації освітньої установи з його історією й культурно-історичним надбанням. Крім того, на п'ятому курсі як підсумок формування професійно-педагогічної культури й культури самостійної роботи студентів-педагогів по фізичній культурі виступає професійно-педагогічний кейс, моделюємих ними у формі предметно-педагогічної презентації. Перелік завдань, що виносяться на огляд і виконання студентами в рамках вивчення педагогічних дисциплін може бути розширений або скорочений залежно від умов співробітництва, матеріально-технічного забезпечення навчального процесу й інтересу до даної форми звіту.

У процесі моделювання предметно-педагогічних презентацій студент поставлений в умови формування внутрішньої мотивації діяльності й взаємодії в колективі, відповідний рівень вимог і рівень зазіхань студентів забезпечує формування професійно-педагогічної культури, інформаційної культури, культури самостійної роботи, а також загальної культури, що є результатом багатовікового досвіду нашого багатонаціонального народу.

Так, у структурі моделювання професійно-педагогічної презентації освітньої установи як підсумку проходження шкільної педагогічної практики на третьому курсі – вона є моделлю, що відбиває всі історичні, дидактичні, інформаційні, методичні, методологічні та інші ресурси установи, що представляється.

У структурі моделювання й апробації моделей професійно-педагогічних презентацій були проведені різні студентські науково-практичні конференції, проведені після проведення семестрових іспитів. Студентів, презентації яких визнані гідними дипломів I, II, III ступені на початок навчального року 2011-2012 було в Кузбаській державній педагогічній академії (КузДПА) 1405.

На момент 10.04.2013 – це кількість збільшилася ще на 288, разом 1693 диплома одержали студенти, що виступали на внутрішніфакультетських конференціях у КузДПА.

Важливо, що наступною стадією участі в моделюванні й апробації різноманітних педагогічних засобів є Міжнародні й Всеросійські конференції з публікацією статті.

Якщо подивитися з початку 2012/2013 навчального року, то можна виділити наступну кількість продуктів, моделюємих у структурі технології системно-педагогічного моделювання й Рр-Технології педагогічної взаємодії в процесі вузівської й післявузівської підготовки, де віжливу участь

у формуванні потреб майбутнього педагога в результатах формувати КСР і професійно-педагогічної культури відіграють видавництва [12] і електронні журнали, фасилітуючі публікації майбутніх педагогів на доступних початках гуманно- особистісної педагогіки, приведемо приклади статистичних даних:

- участь студентів/робіт у науково-практичних конференціях внутрішньофакультетського рівня: 272 чол./робіт;
- участь студентів, слухачів ФПП/робіт у Міжнародних і Всеросійських науково-практичних конференціях (з публікацією в співавторстві з педагогом із загальної кількості за даний період – 120 робіт): 84 статей /128 чіл./стат.;
- публікація результатів НДР у наукових журналах (кількість статей): 4 статті.

Практика й теорія формування культури самостійної роботи педагога як суб'єкта й продукту діяльності й культури й, як наслідок, професійно-педагогічної культури унікальна, не можливо деякою мірою з повною впевненістю відзначити, що інший експеримент (навчальний рік) буде мати аналогічне отриманому розподіл, тому що полісуб'єктність і полісистемність педагогічних ресурсів і практик не можливо звести до чіткого процентно-суб'єктного розподілу через суб'єктність і суб'єктивності, симпатії й специфіки прийняття норм гносеолого-герменевтичного, антропологічного генеза в аксиомологічних продуктах і перспективах зміни процесів і процедур діяльності й спілкування.

Слід побажати всім, хто моделює предметно-педагогічні презентації в структурі завдань по педагогіці й з особистої ініціативи, щоб ця робота була не в тягар, приносила задоволення й залишала який-небудь, нехай крихітний внесок у спадщину культури й педагогічної творчості нашого часу й продуктів його відносин, перетворень і трансформацій.

Козирєва О. А., Шварцкопф О. Ю., Маринич Н. В. Професійно-педагогічні презентації в структурі формування культури самостійної роботи майбутнього педагога

У статті розглядається можливість і якість моделювання професійно-педагогічних презентацій у структурі вивчення педагогічних дисциплін майбутніми педагогами в структурі вузівської підготовки (Кузбаська державна педагогічна академія). Аналіз якості й специфіки моделювання професійно-педагогічних презентацій здійснюється в контексті формування культури самостійної роботи педагога. Наведені дефініції понять „професійно-педагогічні презентації”, „культура самостійної роботи”, описаний досвід формування культури самостійної роботи, моделювання професійно-педагогічних презентацій.

Ключові слова: культура самостійної роботи, професійно-педагогічні презентації, моделювання.

**Козырева О. А., Шварцкопф Е. Ю., Маринич Н. В.
Профессионально-педагогические презентации в структуре
формирования культуры самостоятельной работы будущего педагога**

В статье рассматривается возможность и качество моделирования профессионально-педагогических презентаций в структуре изучения педагогических дисциплин будущими педагогами в структуре вузовской подготовки (Кузбасская государственная педагогическая академия). Анализ качества и специфики моделирования профессионально-педагогических презентаций осуществляется в контексте формирования культуры самостоятельной работы педагога. Приведены дефиниции понятий „профессионально-педагогические презентации”, „культура самостоятельной работы”, описан опыт формирования культуры самостоятельной работы, моделирования профессионально-педагогических презентаций.

Ключевые слова: культура самостоятельной работы, профессионально-педагогические презентации, моделирование.

Kozyreva O. A., Shvartskopf E. U., Marinich N. V. The Professional-Pedagogical Presentations at Structure of Forming a Self-Depending Living Activities Culture Feature Teachers

In article describes analyses models and recurs of educations by pedagogics disciplines at professional-pedagogical presentations (Kuzbass State Teachers' Training Academy, Novokuznetsk, Russia). The analysis of the quality and peculiarities of simulation of professional-pedagogical presentations carried out in the context of the forming a self-depending living activities culture feature teachers. Provides definitions of the terms „professional-pedagogical presentation”, „the self-depending living activities culture”, describes the experience of forming the culture of independent work, the simulation of the professional-pedagogical presentations.

Key words: self-depending living activities culture, professional-pedagogical

Стаття надійшла до редакції 02.04.2013 р.

Прийнято до друку 26.04.2013 р.

Рецензент – д. п. н., проф. Докучаєва В. В.